

با گروه‌های مربوطه بیشتر شود و به این خاطر با دانشکده‌ها-از جمله علوم اجتماعی- وارد بحث و تبادل اطلاعات شدند.

-کلاس‌ها به هیچ عنوان نباید با کلاس‌های دانشجویان ما یکی باشد.

- گهگاهی می‌دیدیم که در یک رشته یک نفر ثبت نام کرده است. البرز در واقع قصد داشته ۵ نفر بگیرد ولی عملاً یک نفر گرفته است، به هر حال بحث مالی هم هست و کسی که ثبت نام می‌کند باید یک توانایی مالی را داشته باشد؛ اینجاست که بحث بر سر این شد که اگر یک الی دو نفر باشد می‌تواند به عنوان دانشجوی مهمان سر کلاس حضور یابد؟ البته اگر دانشجویان در مقطع کارشناسی ارشد از دو، سه نفر به بالا باشند ما گفتیم باید کلاس مجزایی تشکیل شود.

توضیحات دکتر نوربخش، رئیس دانشکده:

-یکی از شاخص‌های رنکینگ و طبقه‌بندی دانشکده‌ها این است که چقدر توانسته‌اند در جذب بودجه‌ی پژوهشی کشور سهم داشته باشند. در برنامه‌ی سوم توسعه دانشگاه سه اصل بر این محور انتخاب شد:

۱.حرکت به سمت دانشگاه کارآفرین

ما خودمان با این کلمه (کارآفرین) مشکل داریم؛ علوم‌انسانی کارآفرین نیست، ولی اینگونه معنا می‌کنیم به دانشگاهی که با جامعه و نیازهای کشور در ارتباط باشد.

۲.بین‌المللی‌شدن دانشگاه:

ما هم یک گام‌هایی برداشتیم، اصلاً اینجا بین‌المللی معنی نداشت، الان دانشجوی خارجی می‌آید. واحد بین‌الملل ایجاد شده، امسال برای اولین بار چند استاد از سوئد برای دانشجویان دوره دکتری آمدند تدریس کنند. خیلی جالب است که به دانشکده می‌گویند خودت پولش را بده، ما استاد آوردیم حالا موعد پرداخت پول برای تأمین آن مانده‌ایم. البته بلیطش را دانشگاه می‌دهد و مابقی هزینه‌ها را باید خودتان بدهید

در یکی دو سال گذشته شاید بیش از ۱۰ کنفرانس با حضور شخصیت‌های بین‌المللی برگزار شد، گاهی ممکن است انجمن علمی یا انجمن جامعه‌شناسی برگزار کرده باشند، ما به همه‌ی انجمن‌های علمی که اینجا هستند کمک کردیم، که فعال باشند، رونق علمی داشته باشند. نه تنها در اجاره‌هایشان، بلکه در همایش‌ها. همایشی که باید ده میلیون به ما بدهند با سه میلیون می‌گوییم باشد، کمک‌تان می‌کنیم. چرا؟

برای پرکردن دفاعیه نمی‌بینند و به جلسه با دبیر کمیته انضباطی خاتمه دادند.

در نهایت دانشجویان در حمایت از احضارشدگان اعلام کردند در این شرایط صدور حکم حتی برای یک نفر از احضارشدگان را غیرقانونی دانسته و در برابر آن سکوت نخواهند کرد، و از نظر آنان

چون بحث علمی آن بیشتر از بحث مالی اولویت دارد. اینکه انجمن‌ها فعال باشند و دانشجو برود آنجا کار کند، رونق پیدا کند، همایش بیاید، دانشجوی ما در ده‌ها همایش شرکت کند؛ همه‌ی آن بحث پول نیست.

-بنده به عنوان معاون اداری-مالی اولین کارم را با بهبود وضع سرویس‌های بهداشتی اینجا شروع کردم.

- از همه همکارانم هم تشکر می‌کنم که کاری که در این دو سه سال انجام دادند خودشان می‌گویند چه خبر است این پروژه تمام نشده آن پروژه شروع می‌شود. **فرصت‌ها غنیمت است.** ببینید گاهی نوسازی این مسائل را هم به بار دارد. شبهه می‌آورد. ما تربیت بدنی ساختیم؛ اینجا تربیت بدنی معنی نداشت! برای چه کسی ساختیم؟ برای دانشجو.

من خودم کیسه به دست از هرکسی که در این دانشکده بتوانم کمکی بگیرم که خدمتی بکنم، خجالت نمی‌کشم. برای دانشکده، برای دانشجو، برای استاد، برای اینجا. آمدم برای همین. اگر من می‌خواستم می‌توانستم بنشینم پشت میز بگویم بودجه نداریم و تمام. گاهی هم که می‌گویم بودجه نداریم به خاطر نیاز به یک درک متقابل است.

-سعی شده به همه‌ی حوزه‌ها توجه شود. اگر تالاری ساختیم برای حوزه‌های بین‌المللی و گفتگوهای بین‌المللی بوده است که یک پله بالاتر برویم. در مقابل سه تالاری که بیست سال پیش با تعداد دانشجویان کمتری در دانشکده با این همت ساخته شد مثل ابن خلدون، کار ما واقعاً گم است. یعنی ما باید برای ده سال دیگر فکر کنیم.

- وقتی من آمدم پنج کلاس ویدئو پروژکتور داشت، الان تقریباً همه‌ی کلاس‌ها مجهز هستند. یک نکته‌ی دیگر هست؛ قصد به رخ کشیدن ندارم، جز وظایف ماست، ولی جهت اطلاع، بین سال ۹۲ به قبل و بعد، شورای صنفی آنجا سال‌ها تعطیل بود. اصلاً شورای فرهنگی وجود نداشت. سرپایی تصمیم گرفته می‌شد. خب این شورا قرار شد منظم تشکیل بشود.

-طبقه پنجم رونق گرفت، ده‌ها اتاق به جریان افتاد، قابل استفاده شد. این‌ها کارهایی است که زیرساخت است. امیدواریم گاهی اگر کوتاهی شده با همین پیشنهادات شما ما توجه بیشتری کنیم.

دانشجو: تشکر می‌کنم از توضیحاتی که آقای دکتر در رابطه با هزینه‌های دانشکده دادند.

متأسفانه توضیحی در رابطه با درآمدها داده نشد.

پرونده‌ها باید مختومه شوند. شایان ذکر است روند رو به کاهش احضارها در طول یک ماه گذشته (ابتدا بیش از ۹ احضار تلفنی، در ادامه ۶ احضار کتبی اولیه، و پس از آن ۴ احضار کتبی ثانویه) نشان از این دارد که مقاومت‌های دانشجویی در مقابل این رویه‌های غیرشفاف و نگران‌کننده، پیام دانشجویان

روزر

من با توجه به تلاشی که برخی دانشجویان هفته‌ی گذشته داشتند، بخشی از درآمدهای دانشکده را تخمین می‌زنم. هزینه‌ی اجاره‌ی سالن ابن خلدون برای هر نیم روز - طبق تلفنی که دانشجویان هفته‌ی گذشته زدند - ۵ میلیون تومان هست، شریعتی و مطهری هم هرکدام ۲ میلیون تومان است. ۱۸ روز تعطیلی‌های عید که دانشکده به طور کامل تعطیل هست، اگر در آن زمان به دانشکده مراجعه کنید در اجاره است. ۱۸ روزه هر روز دو تا نیم روز می‌شود ۳۶ تا نیم روز. ضربدر ۹ میلیون تومان می‌شود ۳۲۴ میلیون تومان، یک هفته در طول خرداد ماه -همانطور که دو سال است می‌بینیم- دانشکده معمولاً برای مؤسسات آموزشی در اجاره هست، دو تا نیم روز در یک هفته می‌شود ۱۴ نیم روز ضربدر ۹ میلیون می‌شود ۱۲۶ میلیون تومان. مجموعاً ۴۵۰ میلیون تومان از این تعطیلی‌های رسمی درآمد خواهد بود. از اول مهر تا آخر اسفند ۲۷ هفته‌ی فعال داریم و از ۱۵ فروردین تا اول تیر ماه ۱۱ هفته‌ی فعال یعنی مجموعاً ۳۸ هفته‌ی فعال داریم. اگر به طور حداقلی هر هفته دو بار این سالن‌ها اجاره داده می‌شود، می‌شود هفته‌ای ۱۸ میلیون و با این تخمین در طول سال مجموعاً ۶۸۴ میلیون تومان هزینه‌ی اجاره‌ی سالن‌ها خواهد شد. اگر این‌ها را جمع کنیم فقط از سالن‌ها می‌شود ۱ میلیارد و ۱۳۰ میلیون تومان.

البته این یک تخمین بود و ممکن است بفرمایند که اینطور نیست. طبق قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات که در ششم بهمن ۸۷ مجلس شورای اسلامی آن را مصوب کرده و بیست و یکم مرداد ۸۸ مجمع تشخیص مصلحت نظام آن را موافق مصلحت نظام دانسته، ماده‌ی هشتم آن به ما و هر شخص دیگری این اختیار را می‌دهد که درخواست کنیم اطلاعات مربوط به آن مؤسسه‌ی عمومی یا خصوصی منتشر بشود. هر مؤسسه‌ی عمومی یا خصوصی مطابق ماده‌ی ۸، حداکثر ۱۰ روز بعد از این درخواست فرصت دارد که اطلاعات را منتشر کند. ماده‌ی هفتم همین آیین‌نامه می‌گوید که مؤسسه‌ی عمومی نمی‌تواند از متقاضی دسترسی به اطلاعات هیچگونه دلیل یا توجیهی جهت تقاضا مطالبه کند و ماده‌ی ۱۰ هم می‌گوید صرفاً اطلاعاتی نباید منتشر شوند که از نظر قوه‌ی قضائیه جزو اطلاعات طبقه بندی شده هستند.

اگر مسائل مربوط به مالی جزو این اطلاعات هستند که لطف کنند اسناد آن را منتشر کنند و اگر نه درخواست حداقل بخشی از بدنه‌ی دانشجویی این است که مطابق این ماده شاهد انتشار جزئیات درآمدهای دانشکده باشیم.

مبنی بر لزوم توقف رویه سرکوب و ارباب را به مسئولان منتقل کرده است. هرچند خط قرمز اصلی دانشجویان، یعنی صدور حکم در مورد احضارهای اخیر به قوت خود باقیست.

* تبتیر و گزارش به نقل از وبلاگ کمیته حمایت از احضارشدگان: Ehzarshodegan.blog.ir

روزر

فرصت‌هایی که غنیمت شمرده نشدند

متن منتشر نشده جلسه آبان ماه هیئت رئیسه دانشکده با دانشجویان

پس از وعده‌ای که توسط دکتر نوربخش، رئیس دانشکده‌ی علوم اجتماعی، در تالار گفتگو و در اواسط ترم نخست سال تحصیلی ۹۵-۹۴ به دانشجویان داده شد، در اولین دوشنبه‌ی پایان ماه جلسه‌ی عمومی با دانشجویان دانشکده برگزار شد. این جلسه روز دوشنبه، ۲۵ آبان ۹۴، عنوان اولین جلسه‌ی عمومی هیئت رئیسه با دانشجویان را به خود گرفت و از ساعت ۱۲:۴۵ در تالار مطهری برگزار شد. از آنجایی که این جلسه پیش از شروع به کار سومین دوره‌ی شورای صنفی (پس از بازگشایی شورا) شکل گرفت، صحبت‌های طرح شده در آن هیچگاه منتشر نشد؛ نشریه‌ی ویرگول وظیفه‌ی خود می‌داند محتوای این جلسه را -ولو پس از گذشت پنج ماه- منتشر کند. چرا که نفس وجود این سلسله جلسات و مباحثی که در آن شکل می‌گیرد برای پیشبرد مطالبات صنفی دانشجویان حائز اهمیت است. انتشار این متن مقارن شده است با هفته آخر فروردین و یک روز مانده به آخرین دوشنبه ماه؛ در حالی که رئیس دانشکده در مراجعه یکی از اعضای شورای صنفی به ایشان برای هماهنگی جلسه پایان ماه، گفتند: «فعلاً بنا نداریم جلسات را ادامه دهیم»

*لازم به ذکر است به دلیل کیفیت نامناسب تنها فایل صوتی موجود از این نشست، دقایقی از صوت این جلسه مخدوش شده بود، بنابراین ممکن است برخی از قسمت‌ها عیناً بر آنچه بیان شده است منطبق نباشند یا در بعضی بخش‌ها متن خلاصه‌تر از بیانات باشد. اما تلاش بسیار زیادی به کار گرفته شده است تا اصل امانت‌داری در پیاده‌سازی و تنظیم این متن نقض نشود.

پیاده سازی: مریم جعفریان، زهرا افشردی، فاطمه برزگر

ویرایش و تنظیم: صبورا سمنانیان

توضیحات دکتر اعتمادی‌فرد، معاون دانشجویی- فرهنگی دانشکده: آمارها و ارقام مرتبط با بخش سلف

میانگین قیمت غذا که از دانشجو اخذ می‌شود ۹۲۵ تومان است. برای کسانی که رزرو نمی‌کنند فروش روزانه هم داریم، که دو هزار تومان است. از کارمندان و اساتید برای هر غذا - فارغ از این که کیفیت غذا کم باشد یا زیاد- پنج هزار تومان دریافت می‌کنیم. استادی نیست که بدون پرداخت هزینه بتواند غذا بگیرد. قیمت تمام‌شده‌ی غذا -بسته به کیفیت آن- در حدود ۶ تا ۹ هزار تومان هست که میانگین آن تقریباً ۷ هزار و پانصد تومان است. مابه‌التفاوتی که دانشگاه پرداخت می‌کند، یعنی سوبسیدی که روی غذا اعمال می‌شود و دانشجو حداقلی از قیمت آن را پرداخت می‌کند، برای هر پرس غذایی دانشکده چیزی در حدود ۶۵۷۵ تومان است. میانگین این تعداد پرس‌ها به صورت سالیانه، یعنی ۹ ماهی که غذا پخت می‌شود، چیزی حدود ۵۰هزار

شماره بیست و هشتم / فروردین ۱۳۹۵

صاحب امتیاز: شورای صنفی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران

مدیرمسئول: مهدی یار زمزم

سردبیر: صبورا سمنانیان

ادامه احضارها به کمیته انضباطی

عیدی مسئولان دانشگاه تهران به دانشجویان*

به گزارش «کمیته حمایت از احضارشدگان»؛ تنها یک هفته پس از اظهارات مجید سرسنگی، رئیس کمیته انضباطی دانشگاه تهران، در مصاحبه با خبرنگاری دانشجو مبنی بر اینکه «بحث احضار دانشجویان به کمیته انضباطی مربوط به سال گذشته است و هیچ دانشجویی اخیراً به کمیته انضباطی فراخوانده نشده»، دیروز، چهارشنبه ۲۵ فروردین، احضاریه دوم چهار نفر از دانشجویان دانشکده علوم اجتماعی از طرف آموزش دانشکده به ایشان تحویل داده شد. جالب این که در احضاریه‌ها ذکر شده بود دانشجویان باید در تاریخ ۲۱ فروردین به کمیته انضباطی رجوع کنند، اما احضاریه‌ها چهار روز بعد از تاریخ مذکور به دست دانشجویان رسید!

این در حالیست که دبیر کمیته انضباطی پیش از عید در جمع بیش از شصت نفر از دانشجویان اظهار داشت پرونده دانشجویانی که به صورت کتبی احضار نشده و تنها با تماس تلفنی مورد احضار قرار گرفته‌اند هم در حال تکمیل است. متأسفانه این اظهارات نشان می‌دهد سیاست پرونده‌سازی برای دانشجویان همچنان ادامه دارد. امروز چهارشنبه (بیست و پنجم فروردین) بیش از هفتاد نفر از دانشجویان تصمیم گرفتند برای دومین بار با مراجعه جمعی به کمیته انضباطی اعتراض خود به رویه سرکوب را نشان دهند. با مشورت دانشجویان، چهار دانشجوی احضارشده برای اطلاع از اتهامات وارده، وارد جلسه با دبیر کمیته انضباطی شدند. دانشجویان تأکید داشتند به استناد ماده ۴۷ منشور حقوق دانشجویان وزارت علوم و بند ۶ آیین‌نامه انضباطی، در صورت نبود مستندات در پرونده به دفاع از خود نخواهند پرداخت.

مواردی که در تفهیم اتهام به آن‌ها استناد گردید صرفاً گزارش‌های بی‌اساس و خلاف واقع حراست دانشگاه بود. چهار دانشجوی احضارشده نیز اعلام کردند به دلیل نبود مستندات با توجه به مواد مذکور اتهامات وارده را بی‌اساس دانسته و دلیلی

ادامه از صفحه ی اول

می‌شود؛ یعنی هزینه‌ای که دانشکده باید به پیمانکار پرداخت کند این مقدار است. دریافتی از غذاهای دانشجویی در یک سال، یعنی ۹ ماه تحصیلی، ۴۶ میلیون و ۶۲۰ هزار تومان می‌شود.

دانشگاه به دانشکده‌ی ما در بخش سلف فقط در دو مورد کمک می‌کند: یکی مواد اولیه‌ی غذاها و دوم بخشی از استهلاک تجهیزات، که آن هم هیچ وقت کامل و صددرصد پرداخت نمی‌شود. طبق قراردادی که یک ماه پیش با معاونت دانشجویی دانشگاه صورت گرفت قرار شد بخش زیرسازی تأسیسات فاضلاب سلف و بخشی از تجهیزات مثل اجاق‌گازها ، پوست‌کن، خردکن و امثالهم، ۵۰ درصد را دانشکده و ۵۰ درصد را دانشگاه بدهد. دیگر هیچ پولی برای غذاها پرداخت نمی‌شود.

با توجه به این آمار، در سال به صورت میانگین حدود ۳۷۸ میلیون تومان هزینه‌ی تمام شده‌ی مجموعه‌ی پرس‌هاست. ۱۲۶ میلیون هم هزینه‌ی پیمانکار است و ما بحث هزینه‌های جاری مثل استهلاک و حقوق مسئول مربوطه در سلف و امثالهم را فاکتور می‌گیریم. در سال دانشکده حدود ۴۵۷ میلیون و ۳۸۰ هزار تومان به بخش غذا پرداخت می‌کند. از این میزان چنان‌که گفته شد مواد اولیه‌ی غذا و ۵۰ درصد از تجهیزات و استهلاک فضایی توسط دانشگاه تأمین می‌شود. که مورد دوم تا به حال تخصیص اعتبار شده ولی پرداخت نشده. دلیل آن این است که برای زیرسازی فاضلاب نیاز به تعطیلی هست، مثلاً بین دو ترم باشد که یک یا دو هفته‌ای غذا آنجا پخت نشود تا بتوانند زمین را بکنند و شروع به بنایی‌کردن و آوردن مصالح و تجهیزات کنند. پس تا الآن آن ۵۰ درصد پرداخت نشده است.

بنابراین آن مابه‌التفاوتی که دانشکده برای غذاها هزینه می‌کند و آن سوبسیدی که به دانشکده اختصاص پیدا می‌کند، ۴۵۷ میلیون و ۲۸۰ هزار تومان است.

کار دانشجویی

در بحث کارهای دانشجویی که مورد سؤال قرار گرفته بود، اولویت ما با دانشجویان معلول و روشن‌دل است. اولویت هم توسط ما طراحی نشده، بلکه خود معاونت دانشجویی دانشگاه این اولویت را ابلاغ کرده است که دانشجویانی که معلول هستند و مشکل جسمی دارند و نمی‌توانند مثل سایر دانشجوها در فعالیت‌ها مشارکت کنند، این کمک باید توسط معاونت دانشجویی به آن‌ها اختصاص پیدا کند.

در حال حاضر که سال ۹۴ تمام نشده است و ما تقریباً در نیمه‌ی راه هستیم، تا به حال حدود ۲۳ نفر پرداخت کار دانشجویی داشتیم که تقریباً ۱۶۲۲ ساعت می‌شود؛ که کل مبلغی که به کار دانشجویی اختصاص پیدا کرده است حدود ۵ میلیون تومان است که نسبت به سال قبل ۸۰۰ هزار تومان افزایش پیدا کرده است.

برخی سؤال می‌پرسند که پولی که دانشگاه به معاونت

دانشجویی و فرهنگی اختصاص می‌دهد کجا می‌رود؟ یک نکته‌ای را دقت نمی‌کنند، به بنده اعلام کردند و بعداً به دانشکده هم ابلاغ کردند که آن پولی که در هر سال تحصیلی اختصاص پیدا می‌کند حدوداً ۷ میلیون تومان است. اما این ۷ میلیون تومان تخصیص اعتبار می‌شود، از این مقدار تا الآن حدود ۴ میلیون تومانش تأمین شده است؛ یعنی به صورت موجود دانشکده توانسته از آن مبلغی که اختصاص داده شده است استفاده کند. شما اگر محاسبه بفرمایید مجموع کار دانشجویی ما در امسال از این میزان بیشتر بوده است. این را بگذارید کنار آن بحث سلف که دانشکده پولش را پرداخت می‌کند، برنامه‌ها و جشنواره‌هایی که برای تربیت بدنی برگزار می‌شود و جوایز یا هزینه‌ی لباس‌ها و توپ که تربیت بدنی اختصاص می‌دهد؛ این‌ها جزئی هستند اما اگر حساب بفرمایید سرجمعش در کل زیاد می‌شود، یا جوایزی که معاونت دانشجویی پرداخت می‌کند یا اردوهایی که هر گروه آموزشی برگزار می‌کند، هزینه‌ی رفت‌وآمدش با معاونت دانشجویی‌ست. علاوه بر این‌ها، یک سری برنامه‌هایی هست مثل جشن ورودی یا برنامه‌های دانشکده‌شناسی که برای تازه‌واردهاست، جشن‌های فارغ‌التحصیلی یا روز دانشجو و امثالهم؛ این موارد توسط معاونت دانشجویی پرداخت می‌شود.

آنچه که ما فعلاً می‌توانیم از ذی‌حسابی دریافت کنیم تا الآن چهار میلیون تومان بوده است. چون دانشگاه به دانشکده ابلاغ کرد که به دلیل مشکلات مالی – که کل کشور دچارش شده- همه‌ی هزینه‌های مصوب قابل پرداخت نیستند. چه بسیار قراردادهایی که منعقد شده ولی پولش پرداخت نشده است و گفته شده که این پول چقدر درصد تخفیف می‌خورد چون نمی‌توانیم پرداخت کنیم.

نشریات

کمک هزینه به نشریات که استارتش خورد، طبق جلسه‌ای که با مدیر مسئولان محترم نشریات فعال در دانشکده داشتیم، قرار شد که ما با یک پروسه‌ای –که مصوب همان جلسه بود- فعلاً به عنوان شروع میزان دو میلیون تومان کمک هزینه‌ی چاپ به نشریات دانشجویی اختصاص دهیم.

این آن چیزی بود که در مورد سلف، کار دانشجویی و نشریات دانشجویی گفتم خدمتتان عرض کنم. دو بحث دیگر هم هست، یکی بحث وام دانشجویی و دیگری بحث برنامه‌ها و فعالیت‌های فرهنگی و مجوزی که داده می‌شود و تعداد برنامه‌هایی که برگزار می‌شود و غیره. این موارد را به حسب مورد اگر بحث بود برای اینکه وقت دوستان را نگیرم آن‌شاءا... عرض خواهم کرد.

توضیحات دکتر محمودیان، معاونت اداری– مالی دانشکده:

-منابع درآمدی ما دو دسته است، یکی درآمدی که

از دانشگاه سالانه تخصیص پیدا می‌کند. و ممکن است تخصیص‌ها ۱۰۰ درصد نباشد، و یکی هم درآمدهای اختصاصی دانشکده هست که درواقع متغیر هست مثل شهریه و اجاره‌ی فضاهای دانشکده. تأسیسات سرمایشی وگرمایشی هست که دارد تعمیر می‌شود و برآورد هزینه‌اش هم بالای ۵۰ میلیون هست و همین‌طور برج‌ها که جزو خرج‌های کلانی است که ما داریم.

- خرج‌های دیگر حق‌التدریس‌ها و حق‌التحریرها است که ما هر ماه مقدار زیادی بدهکار می‌شویم. به صورتی که ما هنوز ترم اول ۹۳–۹۴ را تسویه نکرده‌ایم. بنابراین تقریباً دو ترم عقب هستیم.

- بخش کثیری از علت کمی درآمد، این است که دانشگاه خیلی از هزینه‌ها را بر عهده‌ی دانشکده گذاشته است که باید از درآمد اختصاصی دانشکده پرداخت شود.

- ما تأسیسات‌مان هرز آب داشته و الآن هم داریم؛ در چند ماه گذشته هر ماه ۶ یا ۷ میلیون تومان پول آب برای ما آمده است و ۳۵ میلیون به اداره‌ی آب بدهکار هستیم.

- یک سری کارهای دیگر الآن باید انجام بدهیم که نیاز است هزینه‌اش تأمین شود؛ مثلاً دوربین‌ها نصب شود؛ چه در فضای داخلی و چه خارجی دانشکده دوربین‌ها نیازمند تعمیر است. چقدر لپ‌تاپ می‌برند یا گوشی موبایل می‌برند و دوربین‌ها کار نمی‌کنند.

- یک سری درآمدهایی داریم که درآمدهای مقطعی هست که از جاهای دیگر تأمین می‌شود؛ مثل جذب مشارکت. مثلاً در ساخت تالار گفتگو اکثر هزینه‌هایی که صورت گرفته به صورت جذب مشارکت بوده است. دانشکده پول خاصی از طریق دانشگاه در آن‌جا خرج نکرده است.

- و هزینه های دیگر آسانسور، رنگ آمیزی، تجهیزات و غیره هست.

- کلیات خرج دانشکده به این صورت هست یعنی همیشه به لحاظ تاریخی هزینه‌ها بیشتر از درآمدها بوده است. معمولاً دانشگاه‌ها با این مشکل مواجه هستند، دانشگاه تهران هم همینطور است.

توضیحات دکتر راودراد، معاون پژوهشی دانشکده:

- معاونت پژوهشی از سال ۱۳۸۹ به طور کلی و نشریات دانشجویی گفتم خدمتتان عرض کنم. دو بحث دیگر هم هست، یکی بحث وام دانشجویی و دیگری بحث برنامه‌ها و فعالیت‌های فرهنگی و مجوزی که داده می‌شود و تعداد برنامه‌هایی که برگزار می‌شود و غیره. این موارد را به حسب مورد اگر بحث بود برای اینکه وقت دوستان را نگیرم آن‌شاءا... عرض خواهم کرد.

- بودجه‌ای که معاونت پژوهشی از طرف دانشگاه می‌تواند داشته باشد دو حالت دارد. یک حالت ردیف بودجه‌ای کلی است که دانشگاه به دانشکده برای بخش‌های مختلف می‌دهد.

ولی بودجه‌ی اصلی‌ای که انتظار می‌رود معاونت

دکتر

پژوهشی داشته باشد از بالاسری‌هاست؛ یعنی طرح‌های تحقیقاتی که اساتید دانشکده با سازمان‌ها در دانشگاه یا دانشکده قرارداد می‌بندند و از آن قرارداداا اگر قرارداد اینجا در محل دانشگاه بسته شده باشد ۵/۱۲ درصد باید به عنوان بالاسری به دانشگاه تهران داده بشود یا به دانشکده اگر قرارداد در دانشکده بسته شده باشد. در هر صورت یک بار با مسئول حسابداری‌مان صحبت کردم وگفتم بالاسری ما کجاست؟ من بخواهم این بالاسری‌ها را یک دخل و خرجی داشته باشم، ما هم خرج داریم. ایشان گفتند تاکنون دانشگاه به ما بالاسری پرداخت نکرده و همین دو سه هفته پیش من نامه‌ای نوشتم. از کارشناسان پژوهشی لیست تحقیقاتی را که انجام شده بود و چهار پنج تا هم بیشتر نبود و قاعدتاً باید بالاسری‌اش به دانشکده پرداخت می‌شد تهیه کردم. ما طی یک نامه‌ای آن را برای معاونت پژوهشی دانشگاه ارسال کردیم و خواستیم که بر مبنای این، هم بالاسری این طرح‌ها به دانشکده پرداخت بشود و هم اگر طرح‌هایی هست که ما اطلاعاتش را نداریم اما مستقیماً اینجا قرارداد بسته شده آن‌ها را هم اضافه کنیم.

بنابراین تا این زمانی که من در معاونت پژوهشی آمدم هنوز چیزی به عنوان بالاسری وجود خارجی ندارد. وجود قانونی، استراتژیکی و عرفی دارد اما وجود واقعی در دانشکده ندارد.

-یک سری تلاش‌هایی بوده است که با کمک آقای دکتر نوربخش با سازمان‌های مختلف جلساتی گذاشته‌ایم تا بتوانیم کارهای تحقیقاتی را به سمت اساتید سوق دهیم،که از طرف دیگر هدف ما در کنار اینکه کار جامعه با تحرکات علمی‌ای که اساتید انجام می‌دهند راه بیفتند تأمین بالاسری بود. در حال حاضر ما دو طرح را به ثمر رسانده‌ایم. از تابستان شروع کرده‌ایم. یک طرح مختصر که شاید تبلیغاتش را هم دیده باشید، با مدرسه‌ی ملی سینمای ایران تفاهم‌نامه‌ای را امضا کردیم و قرار شد ظرف شش ماه ده فیلم در تالار ابن خلدون اکران و با همکاری اساتید دانشکده و اساتید فیلمنامه تحلیل و بررسی شود. ما برای دانشجویان تحصیلات تکمیلی به خصوص دانشجویان دکتری هم اطلاعاتیه زدیم وکسانی که علاقمند هستند را هم دعوت کردیم. این یک مبلغی را به دانشکده می‌رساند، پنج درصد یا هفت و نیم درصد، البته هنوز اتفاقی نیفتاده است.

و طرح دیگری که با شرکت نفت بوده است و از تابستان پیگیری شده است،گفته‌اند که تصویب شده است. امروز من از استاد آن سؤال کردم، گفتند هنوز قرار دادی بسته نشده است. همه‌ی تلاش من این است که طرح‌ها را به سمت همکارانم هدایت کنم که با بستن قراردادها و شروع‌کردن به انجام طرح‌ها و گرفتن بودجه‌های مربوطه، دانشجویان تحصیلات تکمیلی ما در طرح‌های اساتید فعال شوند -کهما اینکه در طرحی که عرض کردم خدمتتان تصویب شده است، آن استاد با یکی

از دانشجویان دکتری همکاری داشته و دانشجو به عنوان همکار اصلی ایشان در طرح به حساب می‌آید. ما اطلاعاتیه دادیم و دانشجویان علاقمند را دعوت کردیم.

دنبال این هستیم که هم اساتید و هم دانشجویان تحصیلات تکمیلی به خصوص دکتری فعال شوند. تا اینجا پیش رفته‌ایم. و هدف این است که کارهای پژوهشی را فعال کنیم تا شاید کمی اوضاعمان بهتر بشود.

توضیحات دکتر غفاری، معاون آموزشی دانشکده:

با توجه به اینکه من در جلسه‌ی قبل هم حضور داشتم، صرفاً به نکته‌ای که در جلسه‌ی قبل درباره‌ی پردیس البرز مطرح شد اشاره‌ای می‌کنم. اجازه دهید چون دوستان از فعالیت مالی دانشکده صحبت کردند، من هم یک اشاره‌ای داشته باشم به این که وضعیت ما چگونه است.

ما هزار و صد نفر دانشجو در این دانشکده داریم. از این تعداد شصت درصدشان دانشجویان تحصیلات تکمیلی‌اند. یعنی ششصد و چهل نفر که از این ششصد و چهل نفر یک سومشان دانشجویان نوبت دوم هستند، اعم از دکتری و کارشناسی ارشد. یعنی کسانی که شهریه پردازند.

شهریه را هم مستقیم به ما نمی‌دهند، به حساب دانشگاه واریز می‌شود، دانشگاه بالاسری خود را کسر می‌کند و باقی را برای دانشکده می‌فرستد. در ترم قبل یعنی نیمسال دوم ۱۳۹۳-۹۴، ما ۱۷۵ میلیون حق‌التحریر و حق‌التدریس باید پرداخت کنیم. در ضمن حق‌التحریر و حق‌التدریس ترم ماقبل هم پرداخت نشده است. یعنی عملاً این شهریه‌ی نوبت دوم هست که بخشی از آن و نه همه‌ی آن را پوشش می‌دهد و مابقی آن را باید دانشگاه بپردازد و بخشی نیز از بودجه‌ی اختصاصی دانشکده پرداخت شود.

خانم دکتر راودراد اشاره فرمودند که سال ۸۹ معاونت پژوهشی تعطیل شد و متأسفانه به معاونت علمی تبدیل شد که کار نسنجیده‌ای بود که انجام شد؛ بعد هم خوشبختانه متوجه شدند و مجدداً معاونت آموزشی و تحصیلات تکمیلی و معاونت پژوهشی را از یکدیگر تفکیک کردند. در رابطه با بحث مالی نکته‌ی دیگری هست، بعد از اینکه گرنت برای اساتید تعریف شد-که گرنت براساس کار علمی‌ای است که اساتید انجام می‌دهند اعم از تحلیل، نوشتن مقاله و چاپ آن در مجلات علمی پژوهشی و غیره- می‌بینید که الان اساتیدی که مقالات علمی پژوهشی در مجلات چاپ می‌کنند و یا اگر به سفر می‌روند باید هزینه‌ی چاپ و سفر را از این گرنت خود پرداخت کنند. با این وجود من تا زمانی که کار را به خانم دکتر تحویل دادیم

یادم است که صد و چهل میلیون فاکتور سفر و بلیت موجود است که به دانشگاه ارسال شده اما

پرداخت نشده است یا مربوط به طرح‌های نوع دوم بوده است که آن طرح‌ها هم در ذیل گرنت تعریف می‌شود. که در نهایت گفتند آن ۱۴۰میلیون (یا به بیان دکتر راودراد ۲۰۰ میلیون) پرداخت نخواهد شد، بعید می‌دانم پرداخت شود چون دانشگاه سیستمش را عوض کرده است و براساس محاسبات انجام شده بخش‌هایی از آن را به حساب اساتید واریز می‌کنند.

این یک شمای خیلی محدود از وضعیت مالی آموزش و تحصیلات تکمیلی بود.

- ما در دوره‌ی کارشناسی دانشجوی نوبت دوم نداریم. دانشجویان دوره‌ی کارشناسی - که نزدیک

چهارصد و پنجاه نفر هستند- نوبت اول هستند. اینکه بعضی از دانشگاه‌ها ودانشکده‌ها نسبت به پذیرش دانشجوی استعداد درخشان خیلی رغبت نشان نمی‌دهند به این دلیل است که هر تعداد دانشجوی استعداد درخشان که پذیرش شود، برای سرانه‌شان هیچ پرداختی صورت نمی‌گیرد. در حال حاضر ما جمعاً از میان دانشجویان ارشد و دکتری صد نفر دانشجوی استعداد درخشان داریم که پذیرش کردیم.

- تراز مالی همه‌ی مراکز آموزشی به‌ویژه مراکز آموزش عالی همواره تراز منفی است. خیالتان راحت باشد. چون پولی وجود ندارد که خواسته باشد یک وقتی خدای ناخواسته سودی یا نفعی برده شود.

-قطعاً اطلاع دارید ما در دانشگاه تهران سه پردیس داریم. پردیس کیش که وضعیت متفاوتی نسبت به دو پردیس دیگر دارد، پردیس ارس و پردیس البرز. پردیس کیش با نگاه جذب دانشجوی خارجی هست. می‌ماند دو پردیس ارس و البرز. پردیس ارس تا جایی که من اطلاع دارم چند دوره‌ای دانشجوی دکتری نگرفته‌اند اما در مقطع ارشد دانشجو گرفته‌اند که در این دانشکده هم یکی دو رشته در مقطع کارشناسی ارشد دانشجو گرفته شد و آن‌ها هم در مرحله‌ی فارغ التحصیلی‌اند و بیشترشان فارغ التحصیل شده‌اند. اما پردیس البرز که بحثش را در جلسه‌ی قبل دوستان مطرح کردند، این پردیس دانشجویان دوره‌ی دکتری دارد و تعداد محدودی دانشجویان دوره‌ی کارشناسی ارشد در دو رشته‌ی پژوهشگری و ارتباطات. ما در دو رشته دانشجویانی را در آن مجموعه داشتیم که با رشته‌هایی که ما در این مجموعه داریم پیوند و ارتباط دارند و این را هم خدمتتان عرض بکنم انصافاً مقاومت‌هایی هم از داخل دانشکده از همان روزهای اول هم مطرح بود که ما ورود پیدا نکنیم.

دو بحث بود که هر دو بحث هم انصافاً بحث مالی است. یکی آموزش الکترونیک است در و یکی هم بحث نوبت دوم که دانشجویان مقاومت می‌کنند. این هم به خاطر حفظ کیفیتی است که مد نظر هست.

بر طبق سیاستی که در سال جاری اندیشیده شد بنا شد که ارتباط مجموعه‌ی دانشجویان